

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละครนี้ ลูกแต่ละคนมีดวงตาที่สามของความรู้จากพ่อแล้ว และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

คำถาม: สมญาใดของพ่อที่ไม่สามารถให้แก่ผู้ก่อตั้งศาสนาได้?

คำตอบ: พ่อคือสัทกูรู ไม่มีผู้ก่อตั้งศาสนาใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นกูรู เพราะกูรูคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกไปสู่ความสุข ดวงวิญญาณทั้งหลายของศาสนาที่ก่อตั้งโดยผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นติดตามพวกเขาลงมา ผู้ก่อตั้งศาสนาเหล่านั้นไม่ได้นำใครกลับไป เมื่อพ่อมา ท่านพาทุกดวงวิญญาณกลับบ้าน เหตุนี้เองท่านคือสัทกูรูของทุกคน

เพลง: จงนำพาพวกเราออกไปจากโลกของบาปนี้สู่สถานที่พักผ่อนและความสบายเถิด...

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สดแสนหวานได้ยินเพลงบรรทัดนี้แล้ว นี่คือน้ำใจของบาป ลูกๆ ก็รู้ด้วยว่านี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป คำว่า “บาป” นั้นเลวร้ายมาก แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าแท้จริงแล้วโลกนี้คือโลกของดวงวิญญาณบาป แน่นอนที่ต้องเคยมีโลกของดวงวิญญาณบุญด้วยเช่นกันและนั่นเรียกว่าสวรรค์ โลกของดวงวิญญาณบาปเรียกว่านรก มีการพูดถึงสวรรค์และนรกอย่างมากในบาร์ต เมื่อใครตายผู้คนก็พูดว่าเขาได้กลายเป็นชาวสวรรค์แล้ว สิ่งนี้พิสูจน์ว่าเขาเคยเป็นชาวนรก และเขาได้ไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์สู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเฝ้าแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของเขา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายที่ถูกต้องแม่นยำเลย

พ่อมาและให้ความมั่นใจกับลูกๆ: เพียงแต่อดกลั้นอีกเล็กน้อย! ลูกได้อยู่อย่างหนักหน่วงมากด้วยภาระของบาป เวลานี้ลูกกำลังได้รับการทำให้เป็นดวงวิญญาณบุญและลูกกำลังถูกนำไปสู่โลกที่เรียกว่าสวรรค์ ที่นั่นจะไม่มีบาปหรือความทุกข์ใดๆ ลูกๆ ได้รับความอดกลั้นแล้ว วันนี้ลูกอยู่ที่นี้และวันพรุ่งนี้ลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของลูกและแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูก เมื่อคนป่วยอยู่ในการพักฟื้น หมอก็ให้ความมั่นใจกับเขาว่าเขาจะหายดีในไม่ช้า ที่นี้มีความอดกลั้นที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: ลูกอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งและตกต่ำ เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า ท่านให้คำแนะนำของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ฤษีฯลฯ ได้พูดอยู่เสมอว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ใครรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างเล่า? ไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรหรือจากใครที่พวกเขาสามารถมาถึงสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครรู้ตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน และตามละคร ก่อนอื่นทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าและแล้วบอกความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูก นั่นคือพ่อเปิดดวงตาที่สามแห่งความรู้ของลูก ลูกได้รับการทำให้รู้แจ้งแล้ว เมื่อใครบางคนสูญเสียการมองเห็น เขาก็กลายเป็นคนตาบอด ในเวลานั้นมนุษย์ไม่มีดวงตาที่สามของความรู้ หากในฐานะที่เป็นมนุษย์พวกเขาไม่รู้จักพ่อและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาจึงกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ขาดสติปัญญา ในเพลงก็จะพูดด้วยเช่นกันว่า: บ้างนั้นตาบอด ลูกๆ ของคนตาบอดก็ตาบอดและผู้อื่นคือผู้ที่ตาดี มีการแสดงให้เห็นว่า สงครามมหาภารตะได้เกิดขึ้นและศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้มีการก่อตั้งขึ้นมา พ่อได้มาและได้สอนราชาโยคะแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณ เพื่อให้อำนาจในการปกครองยุคทองแก่ลูก ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันคือราชา ฉันคือนักกฎหมาย ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อผู้สร้างโลก ท่านคือผู้สร้างของสิ่งใด? ของโลกใหม่ พ่อสร้างโลกใหม่ ท่านคือผู้สร้างและท่านมีความรู้ทั้งหมดด้วย ไม่มีใครอื่นรู้ประวัติศาสตร์ของทั้งโลก ไม่มีใครมีดวงตาที่สามของความรู้ ไม่มีใครนอกเหนือจากพ่อสามารถให้ดวงตาที่สามแก่ลูก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก - โลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน โลกที่ไม่มีตัวตนคือโลกของดวงวิญญาณ ชันยาสซีพูดว่า: พวกเขาจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มหรือพวกเขาจะหลอมรวมไปในแสง ไม่ได้เป็นเช่นนั้น ลูกรู้ว่าลูกจะไปและอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของลูก พวกเขาพูดว่าธาตุบราห์มคือพระเจ้า มีความแตกต่างอย่างมาก! บราห์มเป็นวัตถุธาตุ เช่นที่ท้องฟ้าคือวัตถุธาตุ เช่นนั้นบราห์มก็เป็นวัตถุธาตุด้วย สถานที่ซึ่งพวกเขาดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดอาศัยอยู่เรียกว่าบ้านที่แสนหวาน นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณทั้งหลาย ลูกๆ รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สามารถหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มที่ยิ่งใหญ่ได้และดวงวิญญาณไม่สามารถถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ละครที่ถูกกำหนดไว้แล้วนี้ไม่สูญสลายด้วย ละครนี้มีนักแสดงมากมาย เวลานี้คือยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อนักแสดงทั้งหมดมาปรากฏตัวเมื่อบทละครมาถึงจุดจบ นักแสดงทั้งหมดและผู้สร้างฯลฯ ก็ขึ้นมาแสดงตัวบนเวที ในเวลานี้ละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้กำลังจะมาถึงจุดจบแล้วและแล้วก็ซ้ำรอยอีก ในการละเล่นที่มีขีดจำกัดสามารถที่จะมีการเปลี่ยนแปลง ละครนั้นกลับมาเท่า นี่คือนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัดที่ไม่สูญสลายและคงอยู่ตลอดไป พ่อทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ซีและตริเนตรี ไม่ใช่ทั้งเหล่าเทพหรือผู้ที่เป็นของสฤงศุทระจะสามารถเป็นตริกาลดาร์ซีได้ เพียงลูกผู้เป็นของสฤงศุทระเท่านั้นคือตริกาลดาร์ซี ลูกไม่สามารถได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้จนกว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกรู้ถึงตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของต้นไม้อะและทุกศาสนา ลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วย พ่อจะทำให้ลูกๆ ของท่านทัดเทียมกับตัวท่านเองใช่หรือไม่? เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และท่าน

คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านทำให้ลูกๆทั้งหมดเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าและตริกาลดาร์ชิ เวลานี้ลูกๆ ต้องบอกทุกคนว่าชีพบาบา ได้มาแล้วและให้จดจำท่าน ผู้ที่กลายเป็นผู้เชื่อในพระเจ้าย่อมรักพ่ออย่างมาก พ่อที่รักลูกด้วยเช่นกัน ท่านให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูก แก่ลูก ได้มีการจดจำกันว่า: ผู้ที่สติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างถูกนำไปสู่การทำลายล้างและผู้ที่มีสติปัญญา มีความรักถูกนำไปสู่ชัยชนะ บางคำในกิตะนั้นจริงแท้ ศรีมัททกวดิตาคือคัมภีร์ที่สูงส่งที่สุด เป็นคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่ คงอยู่ตลอดไป ได้มีการอธิบายว่า: มีสี่คัมภีร์ศาสนาหลัก ผู้คนของศาสนาอื่นที่มาเพียงแต่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขาเท่านั้น ไม่มีเรื่องของอาณาจักร ไม่สามารถเรียกพวกเขาว่าเป็นกูรู งานของกูรูคือการพาทุกคนกลับ เมื่ออับราฮัม พระพุทธเจ้าและพระ คริสต์มา ราชวงศ์ของพวกเขาติดตามพวกเขามาด้วยเช่นกัน กูรูคือผู้ที่ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาไปสู่ความสุข ผู้คน เหล่านั้นเพียงแต่มาเพื่อก่อตั้งศาสนาของพวกเขา ที่นั่นหลายต่อหลายคนเรียกว่าเป็นกูรู อย่างไรก็ตามแม้แต่บราห์มา วิษณุและ ชางกาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นกูรู เพียงชีพบาบาคือผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละสำหรับทุกคน ผู้คนร้องเรียกหา รามเดียว พวกเขาเรียกชีพบาบาว่ารามด้วยเช่นกัน มีภาษามากมาย และดังนั้นจึงได้มีการให้ชื่อมากมายแก่ท่าน แต่ชื่อที่แท้จริง ของท่านคือชีวา ท่านเรียกว่าเป็นโสมนาถด้วย (เจ้าแห่งน้ำทิพย์) ท่านให้น้ำทิพย์แก่ลูกดื่ม นั่นคือท่านให้ทรัพย์สินสมบัติของความรู้แก่ ลูก อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของน้ำลา ท่านกำลังทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติเป็นการส่วนตัว พ่อคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านทำให้ลูกๆกลายเป็นแม่น้ำของความรู้ มีเพียงมหาสมุทรเดียวและแม่น้ำมากมายก็ปรากฏขึ้นจากเพียง มหาสมุทรเดียว เวลาลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ในเวลานี้ทั้งโลกคือสถานที่ของราวัน ไม่ได้เป็นเพียงลังกาที่เป็นของรา วัน ทั้งโลกคืออาณาจักรของราวัน จะมีผู้คนน้อยนิดอย่างยิ่งในอาณาจักรของราม เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของ ลูก บาบาได้อธิบายแล้วว่า ท่านก่อตั้งสามศาสนา: บราห์มิน เทพและนักรบ ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่น ๆ ทั้งหมดเข้าไปสู่สกุลพ่อค้าและสกุล ศูทรและก่อตั้งศาสนาของเขาเอง พ่อดลใจการทำลายล้างศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนด้วย พวกเขาได้แม้ทำภาพตรีมูรติไว้ในบาร์ด แต่พวกเขาทำสัญลักษณ์ของชีวาหายไปจากภาพนั้น เป็นไปด้วยสัญลักษณ์ของชีวาที่ได้มีการพิสูจน์ว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาทำการก่อตั้งผ่านบราห์มา และการหล่อเลี้ยงผ่านวิษณุ ท่านเรียกว่าเป็นคารันคาราวันฮาร์ ท่านเองก็ทำการกระทำและสอนลูกๆ ด้วย ท่านอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปด้วย ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในอาณาจักร ของราวันนั้นเป็นบาป ไม่ว่ากรรมใดก็ตามที่ลูกทำในยุคทองนั้นเป็นกลาง ที่นี้มีแต่กรรมที่เป็นบาปเท่านั้นเพราะเป็นอาณาจักรของ ราวัน กิเลสทั้งห้าไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ทุกๆประเด็นต้องเป็นที่เข้าใจและอธิบายในหนึ่งวินาที ผู้คนเหล่านั้นอธิบายความหมาย ของ “โอม” ในรายละเอียดอย่างมาก พ่อพูดว่า: โอม หมายถึง ฉันคือดวงวิญญาณ และนี่คือร่างของฉัน ช่างง่ายตายอย่างยิ่ง! ลูก เข้าใจว่าลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข วัดของกฤษณะเรียกว่าดินแดนแห่งความสุขด้วย นั่นคือดินแดนของกฤษณะ ผู้เป็น แม่ทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อไปสู่ดินแดนของกฤษณะ ลูกไม่ได้ทำบักดีอีกต่อไป เพราะลูกได้รับความรู้แล้ว ไม่มีมนุษย์ อื่นใดมีความรู้นี้ พ่อกลับไปหลังจากที่ได้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ดังนั้น ใครเล่าทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์อีก? ไม่มีใครสามารถตอบสิ่งนี้ได้ ชาย และหญิงทั้งหมดคือผู้ทำบักดี คือสีดำ พ่อได้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกละแก่ทุกคน ทุกคนอยู่ในกรงขังของราวัน นี่คือนิรันดร์แห่งความสุข พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เพียงลูกเท่านั้นที่เห็นพ่อเช่นนี้หลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณของลักษมีและนารายณ์ในเวลานี้มีความรู้ ฉันจะกลายเป็นเด็กนี้(กฤษณะ)และแล้วเมื่อฉันแก่ชรา ฉันก็จะทิ้งร่างของ ฉันและรับอีกร่างหนึ่งในวินาทีนี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ พ่อพูดว่า: ลูกทั้งหมดคือปารวตี ชีพบาบา กำลังบอกเรื่องราวของความเป็น ออมตะแก่ลูกเพื่อให้ลูกเป็นอมตะและเพื่อพาไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ นี่คือนิรันดร์แห่งความตาย ลูกๆปารวตี ทั้งหมดกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากเจ้าแห่งความเป็นอมตะ ลูกกลายเป็นเช่นนี้อย่างแท้จริง ด้วยการจดจำพ่อ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเป็นอมตะ นั่นคือสถานที่ซึ่งไม่มีเรื่องของความทุกข์ ลูกรับอีกร่างหนึ่งที่น่าอย่างง่ายตายเหมือนงูลอก คราบและรับอีกร่างหนึ่ง ตัวอย่างทั้งหมดนั้นอ้างอิงถึงเวลานี้ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงก็อ้างอิงถึงเวลานี้ด้วย ลูกๆบราห์มินทำ อะไรอยู่? ลูกเปลี่ยนแมลงที่มีกิเลสให้กลายเป็นเทพ สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ เรื่องราวของแมลงที่ส่งเสียงนั้นเป็นเพียงตัวอย่าง ลูกๆ บราห์มินกำลังรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะจากพ่อในเวลานี้ ลูกนั่งและส่งเสียงของความรู้แก่ผู้อื่นที่จะทำให้พวกเขาเปลี่ยน จากมนุษย์ไปสู่เทพ, เทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ ไม่ใช่ทุกคนสามารถกลายเป็นเทพด้วยการจุ่มลงในทะเลสาบมานัสโรวาร์ ทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งผิด ลูกเคยรับฟังสิ่งเท็จมาแต่เวลานี้พ่อบอกสิ่งจะแก่ลูก พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกเข้าใจว่าพ่อ สูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังพูดความรู้กับลูกด้วยปากนี้และลูกกำลังรับฟังด้วยหูของลูก ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวง วิญญาณและพระเจ้ายกทำให้ลูกตระหนักรู้ว่าท่านคือใคร ไม่มีใครอื่นสามารถทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณได้ ไม่มีใครนอกจาก พ่อสามารถพูดว่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ผู้คนฉลองวันเกิดของชีวา แต่ไม่มีใครรู้ว่าการเกิดของท่านเกิดขึ้นอย่างไร พ่อเองมาและอธิบาย: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา และ บราห์มามาจากที่ใดเล่า? ร่างที่ไม่บริสุทธิ์นั้นเป็นที่ต้องการ ท่านจะไม่

สร้างบราห์มินด้วยการเข้าไปในอะแวคบราห์มา ผู้อาศัยในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์และในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ได้มีการจดจำกันว่า: การสร้างเกิดขึ้นด้วยบราห์มาและแล้วผู้ที่รับความรู้นี้ก็กลายเป็นเทพ ผู้คนสับสนเมื่อพวกเขาเห็นภาพถ่ายของบราห์มา พวกเขาพูดว่านั่นคือภาพถ่ายของดาต้า แนนอนที่ประชาบิดาบราห์มาต้องอยู่ที่นี่ ท่านจะสามารถสร้างปวงประชาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? มีบราห์มากุมารและกุมารีผู้เป็นลูกของประชาบิดาบราห์มานับพันๆคน สิ่งนี้ไม่ใช่การพูดเท็จ พวกเรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากชีพบาบา ได้มีการอธิบายแก่ผู้ว่าผู้หนึ่งคืออะแวคบราห์มา ประชาบิดาต้องอยู่ในโลกที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นี้ต่อมาได้กลับมาบริสุทธิ์ สิ่งเดียวกันนี้ใช้กับลูก อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยหูของลูก ส่งเสียงของความรู้และอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการรับใช้ผู้อื่นที่ทำให้พวกเขาติดต่อกับลูกเอง
2. จงกลับมาเติมไปด้วยความรู้และเติมไปด้วยความปิติเช่นพ่อ ดื่มน้ำทิพย์ของความรู้และให้ผู้อื่นดื่มด้วยเช่นกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยของความพอใจผู้ที่ได้รับพาสพอร์ท-passport(ประกาศนียบัตร)ของความพอใจจากทุกคน และผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม (pass with honours)

ลูกๆ ผู้อยู่อย่างพอใจอย่างสม่ำเสมอกับตนเอง ความเพียรพยายาม งานรับใช้ และกับสายใยของพวกเขาในครอบครัวบราห์มินเรียกได้ว่า เพชรพลอยของความพอใจ ผู้ที่มีชัยชนะในการรักษาตนเองให้พอใจเมื่ออยู่ในสายใยกับทุกดวงวิญญาณและผู้ทำให้ทุกคนพอใจ คือผู้ที่เข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะ เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ลูกต้องได้รับพาสพอร์ทของความพอใจจากทุกคน เพื่อที่จะได้รับพาสพอร์ทนี้ เพียงสร้างสมพลังของความอดทนและพลังการยอมรับปรับตัว

คติพจน์: มีความเมตตาและด้วยการทำงานรับใช้ ให้การคำนึงแก่ดวงวิญญาณที่หดหู่หัวใจและเหนื่อยอ่อน

*** โอม ซานติ ***